

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Craiu)

DECIZIE

23 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Judecătorii:

Ala Cobăneanu

Valentina Clevadi

Iurie Bejenaru

Liliana Catan

Oleg Sternioală

examinînd recursul declarat de avocatul Victor Brînză-reprezentantul debitorului SRL „Simco Euro” împotriva hotărîrii din 27 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, în pricina civilă la cererea introductivă depusă de SRL „Simco-Euro” privind intentarea procesului de insolabilitate,

c o n s t a ț ă:

Debitorul SRL „Simco-Euro” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere introductivă privind intentarea în privința sa a procesului de insolabilitate.

Prin încheierea din 21 martie 2013 a Curții de Apel Chișinău, cererea introductivă depusă de SRL „Simco-Euro” a fost admisă spre examinare; s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare: s-a numit administrator provizoriu al insolabilității debitorului Vladimir Zarecinev-ÎI „Vladimir Zarecinev” ,deținătorul certificatului nr. 13192 din 05.05.2009; s-a aplicat sechestrul pe bunurile debitorului și corespondența comercială; s-a suspendat executarea silită asupra bunurilor debitorului; s-a interzis organului cadastral teritorial Chișinău efectuarea a careva modificări în cadastrul bunurilor imobile în privința bunurilor debitorului; s-a obligat administratorul provizoriu să prezinte pînă la data examinării cauzei un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare aplicate față de debitorul SRL „Simco-Euro” și să verifice mărimea și componența masei debitoare, oportunitatea și posibilitatea continuării activității economice în perioada derulării procesului de insolabilitate; s-a notificat despre aplicarea măsurilor de asigurare indicate în prezenta încheiere pentru a fi sistate orice acțiuni cu bunurile SRL „Simco Euro”: Camera Înregistrării de Stat; Oficiul Cadastral Teritorial; Judecătoria de sector; Departamentul de executare a deciziilor judiciare; Departamentul Vamal; Oficiul Fiscal Teritorial.

Prin hotărîrea din 24 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău s-a hotărît de a intenta procedura simplificată de faliment în privința debitorului SRL „Simco-Euro”, MD 2023, str. Uzinelor, 9/3, mun. Chișinău.

La 30 octombrie 2014 reprezentantul debitorului a solicitat încetarea procedurii de faliment simplificat, din motiv că procesul durează mai mult de un an, iar careva

surse pentru acoperirea cheltuielilor procesului nu au fost identificate sau valorificate. Totodată, a specificat că pentru respectarea drepturilor debitorului și creditorilor și evitarea prejudicierii acestora, se impune încetarea procedurii falimentului și radierea debitorului din registrul de stat.

Prin hotărârea din 27 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea depusă de reprezentantul debitorului privind încetarea procedurii falimentului simplificat intentat față de SRL „Simco Euro”, ca nefondată.

La 14 aprilie 2015 avocatul Victor Brânză- reprezentantul debitorului SRL „Simco-Euro” a declarat recurs împotriva hotărârii din 27 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 27.03.2015 prin care s-a respins cererea de încetare a procedurii falimentului simplificat al SRL „Simco-Euro” și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se dispună încetarea procedurii falimentului simplificat față de SRL „Simco Euro”.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța eronat și abuziv a aplicat cazului prevederile art. 134 și art. 135 din Legea insolvenței, deoarece la 24.06.2013, în rezultatul examinării cererii introductive depuse de debitorul SRL „Simco-Euro”, instanța de insolvență a constatat că SRL „Simco-Euro” nu dispune de bunuri și nu are surse pentru acoperirea cheltuielilor procesului de insolvență, fapt care a determinat instanța să dispună încetarea procedurii falimentului simplificat față de SRL „Simco-Euro”.

Totodată, a specificat că din 24.06.2013 până în prezent SRL „Simco Euro” continuă să nu aibă în proprietate bunuri sau să dispună de surse pentru acoperirea cheltuielilor procesului de insolvență.

Consideră, că instanța de insolvență fiind obligată să înceteze procesul, nici din oficiu și nici la cererea debitorului, din motive neclare, nu o face și, în opinia sa, încearcă să creeze artificial situații ce ar permite prelungirea procesului, iar poziția instanței permite de a bănuși lipsa de imparțialitate a instanței la examinarea cazului.

Recurentul susține că instanța neîntemeiat invocă existența unor hotărâri de validare a popririlor din care ar fi posibilă colectarea datoriilor față de debitor, deoarece nu specifică faptul că aceste hotărâri au fost emise după expirarea termenului de prescripție extinctivă și până în prezent nu au fost depuse spre executare și nu au fost încasate careva mijloace.

Consideră că, prin argumentul invocat de instanță referitor la existența hotărârilor de validare a popririlor prin care ar fi posibilă colectarea datoriilor față de debitor, s-a neglijat prevederile art. 100 din Codul civil, conform cărora dacă, după radierea persoanei juridice, mai apare un creditor sau un îndreptățit să obțină soldul ori dacă se atestă existența unor active, instanța de judecată poate, la cererea oricărei persoane interesate, să redeschidă procedura lichidării și, dacă este necesar, să desemneze un lichidator. În acest caz, persoana juridică este considerată ca fiind existentă, dar în exclusivitate în scopul desfășurării lichidării redeschise.

Susține că, dacă nu există bunuri ale mesei debitoare sau surse de acoperire a cheltuielilor procedurii, instanța va dispune încetarea procedurii și radierea persoanei juridice, iar la apariția unor active procedura falimentului poate fi redeschisă, prin ce consideră argumentul privind necesitatea prelungirii procedurii eronat și invocat

abuziv.

Consideră că, la soluționarea cererii de încetare a procedurii falimentului simplificat al SRL „Simco-Euro”, instanța de insolvabilitate a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept material, a încălcat normele de drept procesual și drepturile fundamentale ale debitorului și creditorilor, a apreciat în mod arbitrar probele.

Analizând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul și va menține hotărârea din data de 27.03.2015 a Curții de Apel Chișinău din următoarele motive.

În conformitate cu art.445, alin.(1), lit.a)CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Conform art.2 al Legii insolvabilității, nr. 149 din 29.06.2012, masă debitoare reprezintă bunurile, inclusiv mijloace bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, aflate în proprietatea debitorului la data intentării procesului de insolvabilitate, dobândite sau recuperate pe parcursul acestuia, cu excepția bunurilor care, potrivit legii, nu sînt pasibile de executare silită.

Conform art. 39 alin.(1) al Legii insolvabilității, nr. 149 din 29.06.2012, masa debitoare cuprinde toate bunurile debitorului la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și cele pe care acesta le dobîndește și le recuperează pe parcursul procesului.

Conform art. 134 alin.(1) al Legii insolvabilității, nr. 149 din 29.06.2012, procedura simplificată a falimentului prevăzută în prezenta lege se aplică debitorilor aflați în stare de insolvabilitate care se încadrează în una din următoarele categorii: a) întreprinzători individuali și gospodării țărănești (de fermier), titulari ai patentei de întreprinzător; b) persoane juridice care nu dețin niciun bun în patrimoniul lor ori ale căror bunuri sînt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile procesului și niciun creditor sau terț nu se oferă să avanseze ori să garanteze sumele corespunzătoare; c) societăți comerciale și necomerciale dizolvate anterior formulării cererii introductive; d) debitori care nu sînt îndreptățiți să beneficieze de procedura de restructurare prevăzută în prezenta lege.

Conform art. 135 alin.(5) al Legii insolvabilității, nr. 149 din 29.06.2012, în cazul lipsei masei debitoare, instanța de insolvabilitate, odată cu aprobarea bilanțului de lichidare, adoptă o hotărâre de încetare a procesului, prin care dispune și radierea debitorului din registrul de stat în care este înscris.

În speță, Victor Brînză, reprezentantul debitorului SRL „Simco-Euro” a solicitat încetarea procedurii de faliment și radierea debitorului SRL „Simco-Euro” din Registrul de Stat, invocînd ca temei prevederile art. 135 alin.(5) al Legii insolvabilității, adică lipsa masei debitoare.

Prin hotărârea contestată s-a respins cererea de încetare a procesului, motivul fiind existența hotărîrii din 24.07.2014 a Curții de Apel Chișinău de validare a popririlor cu încasarea în contul SRL „Simco-Euro” de la SRL „Basarabia Lwin Invest” a sumei de 3172, 38 lei, SRL „Bi Vitaland” a sumei de 128541, 25 lei, SA

„Caragasani Vin” a sumei de 26526, 21 lei, SA „Dionisos Mereni” a sumei de 3282, 18 lei, SRL „Frigoexpert” a sumei de 79720, 61 lei, SRL „Hector” a sumei de 50838, 56 lei, SRL „Luxcarton” a sumei de 6925, 38 lei, SRL „Merincon” a sumei de 17955 lei, SRL „Minunata Xenia” a sumei de 3628,60 lei, SRL „Octodenar” a sumei de 34262, 34 lei, SRL „Plastcom-Plus” a sumei de 36610, 30 lei.

În contextul celor enunțate, Colegiul reține că instanța de insolabilitate corect a respins cererea de încetare a procesului în condițiile existenței hotărârii de validare a propriilor.

Mai mult de atât, cum s-a mai menționat, conform art. 39 alin. (1) al Legii insolabilității, nr 149 din 29.06.2012, masa debitoare cuprinde toate bunurile debitorului la data intentării procesului de insolabilitate, precum și cele pe care acesta le dobândește și le recuperează pe parcursul procesului.

Instanța de recurs consideră nefondat argumentul recurentului referitor la lipsa masei debitoare, deoarece sumele bănești încasate în beneficiul SRL „Simco-Euro” prin hotărârea din 24.07.2014 a Curții de Apel Chișinău privind validarea propriilor, la fel, intră în masa debitoare a SRL „Simco-Euro”.

Cu referire la argumentul recurentului precum că instanța de insolabilitate nu ar fi specificat că această hotărâre a fost emisă după expirarea termenului de prescripție extinctivă, instanța de recurs îl consideră neîntemeiat, deoarece nu au fost prezentate careva probe care ar dovedi că hotărârea privind validarea propriilor este anulată.

Referitor la afirmația recurentului precum că nu ar fi fost pusă în executare hotărârea pînă în prezent, instanța de recurs menționează că acest fapt este specificat și în hotărârea din 27 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, ceea ce nu exclude prezentarea titlurilor executorii spre executare pe parcursul procesului de insolabilitate.

Afirmația recurentului precum că instanța de insolabilitate la invocarea hotărârilor de validare a propriilor prin care ar fi posibilă colectarea datoriilor, ar fi neglijat prevederile art. 100 Cod civil, Colegiul îl consideră nefondat, deoarece norma dată nu este aplicabilă speței date, ci se referă la un eventual litigiu după radierea debitorului din registrul de stat.

În această ordine de idei, Colegiul menționează că instanța de insolabilitate a aplicat corect normele de drept material, deoarece sumele încasate, chiar și în proces de recuperare, la fel, fac parte din masa debitoare a SRL „Simco-Euro”, iar în atare condiții nu putea fi dispusă încetarea procedurii falimentului, cu radierea debitorului din registrul de stat.

Cu referire la afirmația recurentului precum că în rezultatul examinării cererii introductive, instanța de insolabilitate ar fi constatat că SRL „Simco-Euro” nu dispune de bunuri și nu are surse pentru acoperirea cheltuielilor procesului, fapt ce ar fi determinat intentarea procedurii falimentului simplificată în privința SRL „Simco-Euro”, Colegiul o consideră nefondat, deoarece, cum s-a mai menționat supra, din masa debitoare fac parte și bunuri care debitorul le dobândește și le recuperează pe parcursul procesului.

La fel, instanța de recurs consideră nefondat argumentul recurentului precum că instanța de insolabilitate, la examinarea cererii, ar fi încălcat și normele de drept

procesual, drepturile fundamentale ale debitorului și creditorilor, deoarece din materialele cauzei rezultă că participanților la proces le-au fost create condiții obiective și echitabile pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, respectiv și dreptul la un proces echitabil, garantat și prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

În circumstanțele enunțate, Colegiul conchide legalitatea hotărîrii contestate și va respinge recursul declarat Victor Brînză, reprezentantul debitorului SRL „Simco-Euro” împotriva hotărîrii din 27 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. 445, alin.(1), lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge recursul declarat avocatul Victor Brînză-reprezentantul debitorului SRL „Simco-Euro” împotriva hotărîrii din 27 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Se menține hotărîrea din data de 27.05.2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea introductivă depusă de SRL „Simco Euro” privind intentarea procesului de insolabilitate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

judecători

Valentina Clevadi

Iurie Bejenaru

Liliana Catan

Oleg Sternioală